

Svar (6/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er ikke noget i Lov om Ørestaden m.v., der gør, at planlægningen af Ørestaden og dens butiksindehold ikke følger planlovens bestemmelser alene.

I hovedstadsområdet gælder samme regler for detailhandelsplanlægningen som for det øvrige land. Det fremgår dog af planlovens § 6, stk. 4, at regionplanlægningen skal udføres på grundlag af en vurdering af udviklingen i området som helhed.

Det betyder at retningslinierne for detailhandel i regionplanerne skal tilpasses og vurderes i forhold til de samlede mål for udviklingen i hele hovedstadsområdet, hvilket forudsætter et snævert samarbejde mellem de 3 amtskommuner og 2 centalkommuner.

Behovet for samordning kan betyde, at miljø- og energiministeren må udskyde den endelige stillingtagen til et planforslag, indtil de øvrige planforslag er offentliggjort og kan indgå i behandlingen.

Spm. nr. S 2857

Til sundhedsministeren (12/8 99) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren i en detaljeret redegørelse med tilhørende dokumentation oplyse om udgifts-udviklingen i gratis fysioterapi, antal personer og antal sygdomme indbefattet?«

Begrundelse

Regeringen og amterne vil beskære adgangen til gratis fysioterapi for handicappede grundet stigende udgifter.

Svar (23/8 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har til brug for min besvarelse bedt Sygesikringens Forhandlingsudvalg om bidrag.

Forhandlingsudvalget har oplyst følgende om udviklingen i udgifter til ordningen samt antallet af personer:

År	Mio. kr. (løbende priser)	Antal personer
1989	23,5	-
1990	61,7	11.643
1991	82,4	13.477
1992	101,8	14.986
1993	121,0	17.056
1994	138,5	18.578
1995	156,8	21.408
1996	197,1	32.549
1997	245,9	37.601
1998	283,0	40.615

Som det fremgår af oversigten, er udgifterne til ordningen (opgjort i løbende priser) steget fra knap 23,5 mio. kr. i 1989, hvor ordningen trådte i kraft til 283 mio. kr. i 1998. Antallet af personer, som har modtaget fysioterapi i henhold til ordningen er steget fra 11.643 personer i 1990 (der haves ikke tal for 1989) til 40.615 personer i 1998.

Fra ordningens ikrafttræden i 1989 og frem til oktober 1995 var gruppen af berettigede diagnoser i henhold til Sundhedsstyrelsens retningslinier for ordningen følgende:

- spastisk lammelse (cerebral parese)
- muskelsvind
- dissemineret sclerose
- paraplegi samt andre følger efter læsion af rygmærven (medulla spinalis)
- kronisk leddegigt (rheumatoid arthritis)
- cystisk fibrose
- handicap efter polio, amputationer samt fysisk handicap som følge af medfødt eller arvelig lidelse såsom rygmærvsbrok (spina fida), blødersygdom, Spielmeyer-Vogts syndrom og knogleskørhed (ostegenesis imperfecta)
- vidtgående fysisk handicap som følge af ulykkestilfælde.

Ordningen om vederlagsfri fysioterapi blev med virkning fra 1. oktober 1995 ændret på en række punkter. Blandt andet blev antallet af berettigede diagnoser i henhold til Sundhedsstyrelsens reviderede retningslinier for ordningen udvidet, svarende til en forventet udvidelse af personkredsen for ordningen med 11.000 personer set i forhold til patienttallet for 1994. De fra oktober 1995 og frem til nu gældende berettigede diagnoser er grupperet i fire hovedgrupper:

1. Medfødte eller arvelige lidelser
2. Erhvervede neurologiske lidelser